

Seder de **Rosh Hashana**

Que comience el año y sus bendiciones

La unión del pueblo de Israel

Rav Eli Ben Dahan

Vice Ministro de Asuntos Religiosos del Estado de Israel.

En varios pasajes de la Torá, encontramos que se hace referencia a la nación judía en prural. Si observamos la descripción de los viajes del pueblo, encontramos que la referencia a él, siempre es en prural: “y viajaron ...y llegaron ...y acamparon”. Pero la referencia a esta nación en el Maamad Har Sinai, es diferente y singular. Por primera vez nos encontramos con una referencia al pueblo en singular: “y acampó allí Israel frente a la montaña”.

Al llegar al Maamad Har Sinai, a la entrega de la Torá, de pronto cambia la relación a Am Israel, pasando del lenguaje prural al singular. Varios comentaristas se dedicaron a explicar este cambio. Una de las explicaciones es que Am Israel, en Maamad Har Sinai, llegó con una meta en común y con una misma aspiración.

Maamad Har Sinai fue posible solamente por el mérito de la unión completa de todos los miembros del pueblo. El pueblo de Israel desechó en ese momento todas las discusiones, unificándose para recibir la Torá. Esta unión fue una condición indispensable para el recibimiento de la Torá y la formación del pueblo.

Nuestros hermanos, los judíos de la diáspora, y nosotros, actuamos todos juntos, como un solo hombre con un solo corazón, para reforzar al pueblo judío. En todas partes del mundo, actuamos en cooperación con un mismo objetivo, que es acercar a toda la gama de la población

a la tradición judía y su conexión con la Torá, el Pueblo y la Tierra. Tanto nuestras acciones en la tierra de Israel, como la actividad que ustedes realizan en América Latina, se complementan mutuamente y juntas permiten conectar a todos los judíos del mundo, como un solo hombre con un solo corazón, a una clase de pequeño Maamad Har Sinai, en el cual el pueblo judío todo, se conecta con su judaísmo y con la tradición de sus ancestros.

Queremos agradecerles por la cooperación durante la operación “Tzuk Eitan”. Las comunidades judías de América Latina se acoplaron al esfuerzo estatal y organizaron manifestaciones de apoyo a Israel. Estas manifestaciones han cambiado positivamente la relación hacia el Estado de Israel en el mundo. Estas actividades, son un ejemplo de la fuerte cooperación entre los judíos que residen en la Tierra de Israel y los judíos de la Diáspora, unidos con un mismo objetivo, reforzar al pueblo judío y al Estado de Israel.

Espero que esta clase de cooperación, así como otras, continúen existiendo, y Di-s mediante, juntos, logremos reforzar a los miembros de nuestro pueblo y hacer avanzar a nuestro Estado. Quiera Di-s que tengamos un año próspero, de unión entre nosotros, colmado de bendiciones.

Checklist de Rosh Hashaná

Enviar tarjetas de *Rosh Hashana*

Llamar a parientes y amigos para desearles: “*Shana Tová*”

Simanim para el *Seder* de *Rosh Hashaná*

Vino para *Kidush*

Jalot redondas (mínimo 2 para cada comida)

Azúcar o miel para remojar la *Jalá* y la manzana

Recipiente (*Natlá*) y toallita para *Netilat Yadaim*

Dátiles

Lubia (alubias/fríjoles/porotos/piropos de cabecita negra)

Tortilla de Puerro

Tortilla de Acelga

Calabaza

Granada

Manzana

Cabeza de pescado/cordero.

(Dulce de Membrillo y otros *Simanim* según la costumbre familiar)

Copa de *Kidush*, “mantelito” para *Jalot*

Manjares para las dos cenas y los dos almuerzos de *Rosh Hashaná*

Invitar personas que no tienen con quien pasar la fiesta

Flores y otros adornos para la mesa de *Rosh Hashaná*

Preparar un “*Dvar Torá*” (reflexión) para compartir en la mesa

Majzorim para toda la familia

Verificar horario de los rezos y del *Shofar*:

Arvit: ____ *Shajarit*: ____ *Shofar*: ____ *Minjá*: ____

Hacer el “inventario” y el “balance” de nuestras acciones

Participar de clases preparatorias

Asumir nuevos compromisos, principalmente en el ámbito ético, familiar, comunitario y religioso, para el nuevo año

Ocuparse, dentro de las posibilidades, de que nadie quede sin tener lo necesario para la fiesta

Realizar “*Hatarat Nedarim*” (anulación de promesas) en vísperas de *Rosh Hashaná* y de *Yom Kipur*

Encendido de velas de Rosh Hashaná

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק
נר של (שבת ושל) יום טוב

Baruj Atá Adonai, Eloheni Melej Haolam, asher
kideshanu bemitzvotav vetzivanu lehadlik ner
shel (Shabat veshel) Yom Tov

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה

Baruj Atá Adonai, Eloheni Melej Haolam, shehejyanu, vekiemanu,
vehiguianu lazmán hazé.

Plegaria por la educación de los hijos

Sea tu voluntad, Di-s nuestro y de nuestros patriarcas, que tengamos el mérito de educar a nuestros hijos y guiarlos por el buen camino, el camino del judaísmo, de nuestras tradiciones y valores.

Que logremos penetrar en lo más profundo del alma de cada uno de nuestros hijos, identificar sus virtudes, defectos y necesidades, para que sepamos cómo educar a cada uno de ellos.

Te rogamos nos ilumines para que seamos dignos ejemplos para nuestros amados hijos. Que nos ayudes, Di-s nuestro, Rey de la sabiduría para que no nos equivoquemos ni siquiera en los pequeños detalles y que tengamos la dicha de ver a nuestros hijos formados como personas de bien, nobles, honestos, amantes uno del otro y de Ti.

Fortalece nuestras manos y nuestros corazones para seguir sirviéndote con amor y alegría, y concédenos un año pleno de bendición, salud y alegría.

Sean las palabras de mi boca y la meditación de mi corazón aceptables ante Ti, Amén.

Kidush (según la usanza sefardí)

בשבת מתחילים מכאן:

יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

בחול מתחילים מכאן:

וביום שמחתכם ובמועדיכם, ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על
עלתיכם, ועל זבחי שלמיכם; והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, אני יהוה
אלהיכם.

סברי מרנן.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה את יום (השבת הזה
ואת יום) הזכרון הזה, את יום טוב מקרא קדש הזה. יום (זכרון) תרועה
באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. ודברך מלפנו אמת וקיים לעד.
ברוך אתה יהוה, מלך על כל הארץ, מקדש (השבת ו) ישראל ויום הזכרון.

במוצאי שבת מוסיפים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש.

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול, בין אור לחושך ובין ישראל לעמים
ובין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי
מששת ימי המעשה הקדשת. והבדלת והקדשת את עמך ישראל בקדשתה. ברוך אתה יהוה,
המבדיל בין קדש לקדש.

בשתי הלילות לאחר הקידוש מברכים:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחנינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה.

Cuando Rosh Hashaná coincide con Shabat, la bendición comienza en "Yom HaShishí" y se agregan las partes entre paréntesis; cuando cae en día de semana, comienza en "Uviom Simjatjem":

Yom hashishí: vaijulu hashamaim vехаaretz vejol tzevaam. Vaijal Elohim bayom hashevií melajtó asher asá, vaishbot bayom hashevií mikol melajtó asher asá. Vaivarej Elohim et yom hashevií vaikadesh otó, ki vo shabat mikol melajtó, asher bará Elohim laasot.

Uveyom simjatjem uvemoadejem uvrashei jodshejem utkaatem bajatzotzerot al olotejem veal zibjei shalmejem vehayú lajem lezikaron lifnei Elohejem aní Adonai Elohejem.

Savrí maranán:

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, boré perí haguefen.

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, asher bajar banu mikol am, veromemanu mikol lashón vekideshanu bemitzvotav, vatitén lanu Adonai Elohenу beahavá et yom (hashabat hazé veet yom) hazikarón hazé. et yomtov mikrae kodesh (zijrón teruá) yom teruá (beahavá) mikrá kodesh zéjer litziat mitzráyim, udvarjá malkenu emet vekayam laad. Baruj Atá Adonai mekadesh (hashabat ve) Israel veyom hazikarón.

El Sábado por la noche se agrega

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, boré meorei haesh.

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, hamvdil bein kodesh lejol, ubein or lejoshej, ubein Israel laamím, ubein yom hashevií lesheshet yemei hamaasé: bein kdushat Shabat likedushat Yom Tov hivdalta, veet yom hashevií misheshet yemei hamaasé kidashta. Hivdálta vekidáshta et amjá Israel bikdushataj. Baruj Atá Adonai, hamavdil bein kodesh lekodesh.

En ambas noches después del Kidush se bendice:

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, shehejyanu, vekiemanu, vehiguanu lazmán hazé.

Kidush (según la usanza ashkenazí)

בשבת מתחילים מכאן:

יום הששי. ויבֹרַךְ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם. ויִכַּל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל
מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילים מכאן:

סְבִרֵי מֶרְנָן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם, וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל
לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (הַשְּׁבִת הַזֶּה
וְאֶת יוֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה, יוֹם תְּרוּעָה (זְכָרוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם, כִּי בָנוּ בְּחֶרֶת וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים. וְדְבָרְךָ אֱמֶת
וְקִיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבִת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן.

במוצאי שבת מוסיפים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אוֹר
לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קִדְּשָׁת
שְׁבִת לְקִדְּשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּת וְקִדְּשָׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָהוָה, הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ.

בשני הלילות לאחר הקידוש מברכים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינּוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה.

Cuando Rosh Hashaná coincide con Shabat, la bendición comienza en "Yom HaShishí" y se agregan las partes entre paréntesis; cuando cae en día de semana, comienza en "Savri Maranán":

Yom hashishí: vajjulu hashamaim vехаaretz vejol tzevaam. Vajjal Elohim bayom hashevií melajtó asher asá, vaishbot bayom hashevií mikol melajtó asher asá. Vaivarej Elohim et yom hashevií vaikadesh otó, ki vo shabat mikol melajtó, asher bará Elohim laasot.

Savri maranán:

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, boré prí hagafen.

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, asher bajarbanu mikol am, veromemanu mikol lashón, vekideshanu bemitzvotav, vatitén lanu Adonai Elohenу beahavá et yom (hashabat hazé veet yom) hazikarón hazé. yom teruá (zijrón teruá beahavá) mikra kodesh zéjer litziat mitzráyim, ki banu bajarta veotanu kidashta mikol haamim, udvarjá emet vekayam laad.

Baruj Atá Adonai, mekadesh (hashabat ve) Israel veyom hazikarón.

El Sábado por la noche se agrega

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, boré meorei haesh.

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, hamvdil bein kodesh lejol, bein or lejoshej, bein Israel laamím, bein yom hasehvií lesheshet yemei hamaasé: bein kdushat Shabat likdushat yom tov hivdalta vekidashta et amjá Israel bikdushateja. Baruj Atá Adonai, hamavdil bein kodesh lekodesh.

En ambas noches después del Kidush se bendice:

Baruj Atá Adonai, Elohenу Melej Haolam, shehejeyanu, vekiemanu, vehiguanu lazmán hazé.

Seder de Rosh Hashaná

Netilat Yadaim

Se lavan las manos con agua de un recipiente (Natlá), y se bendice:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו
וצונו על נטילת ידים.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam Asher
kideshanu bemitzvotav vetzivanu al netilat yadaim.

Hamotzi

Se toman dos panes (jalot) y se bendice:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam haMotzi lejem
min haaretz.

Simanim

Se acostumbra en las dos noches de Rosh Hashaná servir alimentos cuyos nombres guardan cierta similitud con nuestros deseos para el próximo año. Cada alimento viene acompañado de una petición (yehí ratzón), la cual se pronuncia antes de la bendición de cada alimento.

Dátiles

Se toma el dátil y se bendice:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִתְּמוּ אוֹיְבֵינוּ
וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הָעֵץ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
sheitamu oievenu vesonenu vejol mevakhshé raatenu.

Baruj Atá Adonai, Elohenu Melej HaOlam bore peri haetz.

Lubia (Alubias/porotos/frijol)

Se come en Rosh HaShaná lubia por que crece en grandes cantidades,
y de la misma forma anhelamos que Se multipliquen nuestros méritos.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִרְבּוּ זְכוֹתֵינוּ
וְתִלְבְּבוּ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
sheirbu zejuyotenu utlabevenu.

Puerro

Se coloca en Rosh HaShaná "Cartí" o sea puerro, porque en hebreo
Caret – Icartú, significa que se corten o se destruyan, lo cual deseamos
a nuestros enemigos.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִכְרְתוּ
אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
sheikartú oivenu vesonenu vejol mevakshe raatenu.

Acelga o Remolacha/Batabel

El motivo por el cual se coloca acelga en Rosh Hashaná, se debe a que en hebreo "silká" se asemeja a la palabra "istalku" que significa desaparezcan, lo cual deseamos para nuestros enemigos.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁסְתַּלְקוּ
אוֹיְבֵינוּ וְשׂוֹנְאֵינוּ וְכָל מְבַקְשֵׁי רַעֲתָנוּ.

Yehíratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
sheistaleku oivenu vesonenu vejol mebakshe raatenu.

Calabaza

La calabaza en hebreo se dice "kará" se asemeja a la palabra "shetikrá" o sea "que rompas", lo que pedimos a Di-s que haga con los malos decretos.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּקְרַע רַע
גִּזְרֵינוּ וְיִקְרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכוֹתֵינוּ.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
sheitikrá roa guezar dinenu veikarehu lefaneja zajiotenu.

Granada

La granada es una de las frutas que tiene más semillas en su interior, hay quienes sostienen que contiene alrededor de 613 semillas. Por eso comemos granada en Rosh HaShaná para desear que nuestras Mitzvot se multipliquen como las semillas de este fruto. Se toma la granada y se bendice:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁנַחֲיָה מִלְּאִים
מִצְוֹת כְּרִמּוֹן.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
shenihie meleím mitzvot kerimon.

Manzana con miel

La manzana que se come en Rosh Hashaná cocida con azúcar o sumergida en miel, representa nuestro deseo de ser merecedores de un año dulce lleno de felicidad.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּתְּחַדֵּשׁ
עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

Yehíratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
shetitjadesh alenu shaná tová umetuká.

Cabeza de pescado/cordero

La cabeza de pescado simboliza que siempre ocupemos puestos de liderazgo e independencia, sobre todo en una sociedad en la cual abundan las influencias negativas. El cordero es para recordar el mérito de nuestros patriarcas Abraham e Itzjak, que cuando Di-s ordenó a Abraham sacrificar a su hijo, no dudaron y desearon cumplir con la Mitzvá. Finalmente Di-s no lo permitió, ya que sólo fue una prueba, y en lugar de sacrificar a Itzjak, ofrecieron un cordero como ofrenda.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּהְיֶה לְרֹאשׁ
וְלֹא לְזָנָב.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִּפְרָה
וְנִרְבֶּה בְּדָגִים.

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
shenihíé lerorsh velo lezanav.

(En caso de pescado se agrega:)

Yehí ratzón milefaneja Adonai Elohenu vElohei avotenu
shenifré venirbé kadaguim.

Birkat Hamazon

(Sefardí)

לְמַנְעַח בְּנִמְנֵת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחַנְנוּ וְיִבְרְכְּנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה בְּכָל
גֻּזִים יְשׁוּעָתָה: יְדוּדָה עַמִּים אֱלֹהִים יְדוּדָה עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשׁוּר
וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תִּנְחַם סֶלָה: יְדוּדָה עַמִּים אֱלֹהִים יְדוּדָה עַמִּים בָּלָם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יִבְרְכְּנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יִבְרְכְּנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ:

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה בְּכָל עֵת תְּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: סוּף דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יָרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו
שָׁמַר כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם: תְּהִלָּת יְהוָה יִדְבֹּר פִּי וְיִבְרַח כָּל בֶּשֶׁר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֵד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרַח
יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּ יְהִי: וְיִדְבֹּר אֱלֹהֵינוּ הַשְׁלָחוֹן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

סדר זימון

אם הם שלושה אומר המזמן:

הב לָנוּ וְנִבְרַח לְמַלְכָּא עֲלָהּ קַדִּישָׁא.

המסובים עונים: שְׁמִים.

המזמן אומר: בְּרִשׁוֹת מַלְכָּא עֲלָהּ קַדִּישָׁא (בשבת יוסיף: וּבְרִשׁוֹת שְׁבַת מְלָכְתָּא). וּבְרִשׁוֹתָם, נִבְרַח (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ.

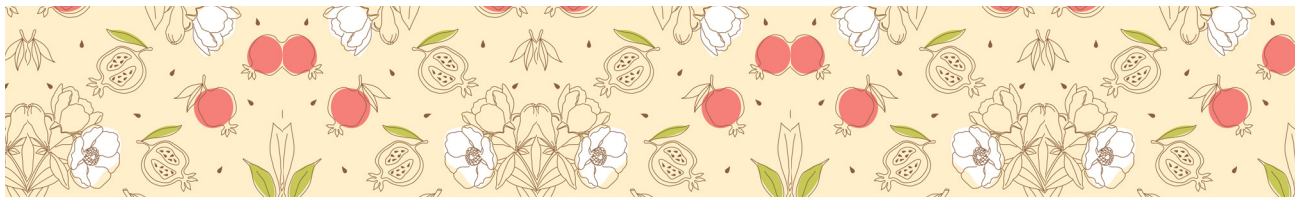
המסובים עונים: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומרים: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטוּבוֹ חַיִּינוּ.

המזמן חוזר: בְּרוּךְ (אם יש עשרה אומר: אֱלֹהֵינוּ) שְׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבָטוּבוֹ חַיִּינוּ.

ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָיָל הָזֶן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם בָּלוֹ בְּטוּבוֹ
בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִנּוֹת וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכָל-בֶּשֶׁר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד: וּבְטוּבוֹ
הַגָּדוֹל תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֹר לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד. כִּי הוּא אֵל זֶן
וּמַפְרִיָּם לְכָל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכָל וְהִתְקִין מַחְיָה וּמִזֶּן לְכָל-בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא
בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסֶדָיו בְּאֻמּוֹר: פּוֹתַח אֶת-יָדָהּ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הָזֶן אֶת הַכֹּל:

נוֹדָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לָּאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. בְּרִית
וְתוֹרָה, חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתָהּ
שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרָתָהּ שֶׁלַּמְדְתָּנוּ, וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנָהּ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים
וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן וּמַפְרִיָּם אוֹתָנוּ:

ועל הכל יהוה אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים את שמך פאמור ואכלת ושבעת. וברכת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לך: ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו, ועל ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל היכלך, ועל מעונך, ועל דבירך, ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו, רענו, זוננו, פרנסנו, כלכלנו, הרויחנו, הרוח לנו מהרה מפל-צרותינו. ונא אל תצריכנו יהוה אלהינו לידי מתנות פשר ודם, ולא לידי הלואתם, אלא לידיך המלכה והרחבה, העשירה והפתוחה. יהי רצון שלא נבזש בעולם הזה, ולא נפלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה למקומה במהרה בימינו:

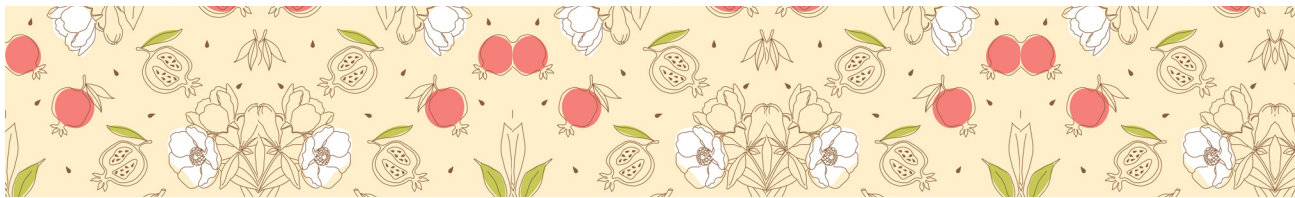
בשבת:

רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום גדול וקדוש הוא מלפניך, נשבות בו וננוח בו ונתענג בו במצות חקי רצונך. נאל תהי צרה ויגון ביום מנוחתנו, והראנו בנחמת ציון במהרה בימינו, כי אתה הוא בעל הנחמות. והגם שאכלנו ושתינו, חרבן ביתך הגדול והקדוש לא נשכחנו. אל תשכחנו לנצח ואל תזנחנו לעד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע וישקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה, לחן לחסד ולרחמים, לחיים טובים ולשלום. ביום הזיכרון הזה ביום טוב מקרא קדש הזה לרחם בו עלינו ולחושיענו. זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים, בדבר ישועה ורחמים. חוס ותגנו וחמול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה, בונה ירושלים. אמן:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, לעד האל אבינו, מלפנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, קדושנו, קדוש יעקב, רוענו, רועה ישראל, המלך הטוב והמיטיב לכל, שבכל-יום ויום הוא מיטיב לנו, הוא מיטיב לנו, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גמלנו, הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריחן והצללה וכל-טוב:

הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאֲרָץ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחָמֵן הוּא מְרֵן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחָמֵן הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחָמֵן הוּא יִפְרִיט בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכַזִּי בְּהִתֵּר וְלֹא כְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצָעֵר: הַרְחָמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רַחוּם וְהַצִּלָּחָה בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדָיו: הַרְחָמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹלָם גָּלוּת מְהֵרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הַרְחָמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחָמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף: הַרְחָמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחָבָה: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמוֹ שְׁנֵתִּבְרָכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מַכָּל כָּל בֶּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ יַחַד בְּרָכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחָמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:

בשבת

הַרְחָמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

הַרְחָמֵן הוּא יַחְדִּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחָמֵן הוּא יִשַּׁע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה יִרְאָתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וְיִהְיֶה כָּל-מַעֲשֵׂינוּ לְשֵׁם שְׁמִים:

ברכת האורח:

הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת הַשִּׁלְחָן הַזֶּה שְׂאֵבֵלֵנוּ עָלָיו. וְיִסְדֵּר בּוֹ כָּל-מַעֲדָנַי עוֹלָם, וְיִהְיֶה בְּשִׁלְחָנוּ שֶׁל אֲבֹרָהִם אֲבֵינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל-רָעִב מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל, וְכָל-צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאֵל יַחֲסֹר מִמֶּנּוּ כָּל-טוֹב לָעֵד וְלַעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחָמֵן הוּא יְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה וּבַעַל הַסֵּעֵדָה הַזֹּאת, הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר לוֹ, בְּבָנִים שִׂיחָיו, וּבְנִכְסִים שִׂירְבּוֹ. בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעָלֵי יָדָיו תִּרְצֶה. וְיִהְיֶה נִכְסֵיוֹ וּנְכֻסָּיו מִצָּלְחִים וּקְרוֹבִים לָעִיר, וְאֵל יִדְחֶק לְפָנָיו וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְהוּר עוֹן, שֶׁשׁ וְשִׁמּוֹחַ כָּל-הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. לֹא יִבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יִפְלֹס לְעוֹלָם הַבָּא. אָמֵן כּוֹ יְהִי רָצוֹן:

הַרְחָמֵן הוּא יַחֲיֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיִקְרֵבֵנוּ לַיְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלִבְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדּוֹל יְשׁוּעוֹת מִלִּפְנֵי. וְעֵשֶׂה-חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד-עוֹלָם: כְּפִרִּים רָשׁוּ וְרָעִבּוּ. וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא-יַחֲסְרוּ כָּל-טוֹב: נַעַר הֵייתִי גַם-זְקֵנָתִי וְלֹא-רֵאִיתִי צָדִיק נֶעְצֵב. וְזֶרְעוֹ מִבְּקֶשׁ-לֶחֶם: כָּל-הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹאָה. וְזֶרְעוֹ לְבִרְכָּה: מִה שְׂאֵבֵלֵנוּ יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמִה שִׁשְׁתֵּינוּ יְהִי לְרְפוּאָה. וּמִה שֶׁהוֹתֵרֵנוּ יְהִי לְבִרְכָּה בְּדִכְתִּיב וְיִתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֵּאכְלוּ וַיִּוֹתְרוּ בְּדָבָר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לְיְהוָה. עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֲרָץ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִכְטַח בִּיהוָה. וְתִהְיֶה יְהוָה מְבֹטָחוֹ: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמוֹתָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

Birkat Hamazon

(Ashkenazi)

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו בחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יהוה לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו, היינו שומחים: שובה יהוה את שביתנו, באפיקים בנגב: הארעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח ילך וככה, נשא מושך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתי:

סדר זימון

שלושה שאכלו כאחד חייבים לזמן, בעשרה מזכירים את השם בזימון:

המזמן אומר: רבתי נכרה:

המסובים עונים: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

המזמן חוזר: יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:

ברשות (אבי מורי) (בעל הבית החד) מרנו ורבתי

נכרה (בעשרה) אלהינו שאכלנו משלו:

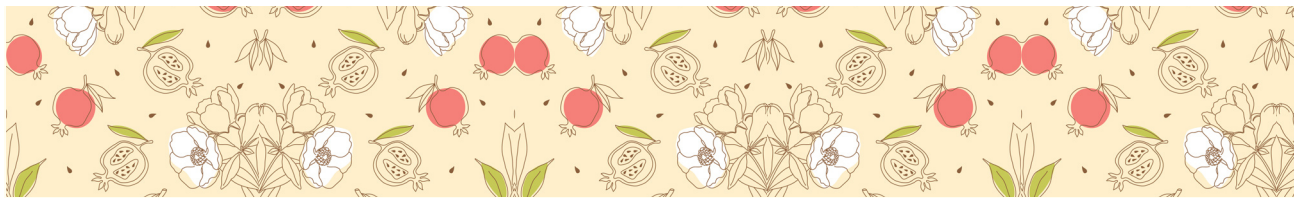
המסובים עונים: ברוך (בעשרה) אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

המזמן חוזר: ברוך (בעשרה) אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברכת המזון

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו, בטובו, בן, בחסד וברחמים. הוא נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ולא יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומיטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. (פאמור. פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון) ברוך אתה יהוה, הן את הכל:

נודה לה, יהוה אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו יהוה אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים. ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל חקיה שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שהונתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום, ובכל עת ובכל שעה:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ. יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל
חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כְּפִתּוּב וְאִכְלֹת וְשִׁבְעֹת וּבִרְכֹת אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוּן:

רַחֵם נָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שְׁנוּקָרָא שְׁמֶךָ
עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ, אֲבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְגֵנוּ, פְּרִנְסֵנוּ, וְכָל־כְּלָנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ. וְהַרְנוּ לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תַּצְרִיכֵנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתָּנַת בָּשָׂר
וָדָם, וְלֹא לִידֵי הַלְוָאתָם, כִּי אִם לִידֵי הַמְלָאָה, הַפְתּוּחָה, הַקְדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה. שְׁלֹא
נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

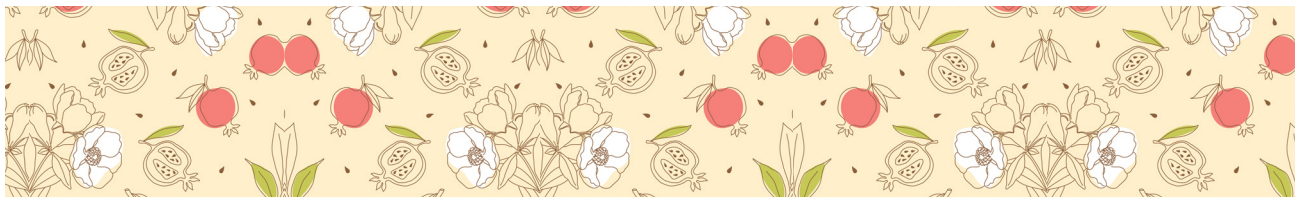
בשבת:

רָצָה וְהַחֲלִיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי הַשְּׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה
גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשֶׁבֶת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה בְּמִצְוֹת רְצוֹנָה וּבְרִצּוֹנָה הֵנִיחַ לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
שְׁלֹא תֵהָא צָרָה וְגִזּוֹן וְאַנְחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן עִירְךָ, וּבְכַנֵּן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קְדֻשָּׁה, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנְּחִמּוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ
וּפְקֻדּוֹנֵנוּ, וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ, וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָּׁה,
וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים, לְחַיִּים
(טוֹבִים) וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה זְכָרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי
אֵלֶיךָ עֲיִנֵּינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וּבִגְוֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְדֵּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, בּוֹנֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֲבִינוּ, מִלְּפָנֵינוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ,
יוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמִּיטִיב לְכָל.
שְׂבָכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא הַיְטִיב הוּא מִיטִיב הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא
יְגַמְלָנוּ לְעֵד לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרִנּוֹת. הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה. בָּרְכָה וְיִשׁוּעָה. נְחֵמָה.
פְּרִנְסָה וְכִלְפָּלָה. וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב. וּמִכָּל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ:

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח לדור דורים. ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים. ויתחדר בנו לעד ולעולמים עולמים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישפר עלינו מעל צואתנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות:

הרחמן הוא יברך את אבי מורי [בעל הבית הזה] ואת אמי מורתי [בעלת הבית הזה]. אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. (ואם סמוך על שלחן עצמו יאמר: הרחמן הוא יברך אותי (ואבי ואמי) ואשתי / ובעלי וזרעי ואת כל אשר לי). אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב, בכל. בכל. כל. כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יהוה. ויגדקה מאליה ישענו. ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

בשבת

הרחמן הוא ינחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

הרחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת לטובה ולברכה:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא: מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם: עשה שלום במרוםיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יראו את יהוה קדשיו כי אין מחסור ליראיו: פסירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב: הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: פותח את ידה ומשביע לכל חי רצון: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ברכת האורח:

הי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יפלים לעולם הבא. ויגלה מאד בכל נכסיו. ויהיו נכסיו ונכסיו מצליחים וקרובים לעיר. ואף ישלט שטן לא במעשה ידיו ולא במעשה ידיו. ואף יודקק לא לפניו ולא לפניו שום דבר הרחוק חטא ונעברה ועון מעשה ועד עולם:

¿Por qué razón comemos los Simanim?

Rav Yosef Tzvi Rimon

En *Rosh Hashaná* comemos los *Simanim* como una buena señal: dátiles, manzana con miel, etc.

¿Pero, cómo puede la manzana con miel traernos un año bueno y dulce? ¿Acaso comer las semillas de la granada nos transformará en grandes *Tzadikim*, repletos de *Mitzvot*? ¿Cuál es el secreto de los *Simanim* de *Rosh Hashana*?

Una posible explicación es que los *Simanim* son solamente una forma de expresar nuestros deseos para el nuevo año, pero no tienen por sí mismos ninguna influencia sobre el futuro. El Meiri (Horayot 12a) explica que la costumbre de los *Simanim* es para despertar la *Tefilá*. Los *Simanim* son la fuente de inspiración para rezar de una mejor forma, pero los *Simanim* en sí, no actúan de forma alguna. Según esta explicación, el poder de los *Simanim* está en direccionar nuestra *Tefila* y por ende nuestras aspiraciones y acciones hacia lo realmente importante.

Pero los sabios de la *Kabalá* y muchas autoridades Halájicas afirman que los *Simanim* si tienen un efecto directo sobre la realidad futura.

El Ramban (Bereshit 12:6) se refiere a la regla según la cual la acción de los patriarcas es una señal para los hijos, aclarando que Abraham Avinu, cavó pozos y recorrió la Tierra de Israel por todo lo que ocurriría en un futuro, dado que realizar una acción en forma simbólica, provoca que en un futuro, ocurra un gran hecho. Así actuaron los profetas que hicieron acciones simbólicas y luego se concretaron los hechos, como en el caso de Irmiahu que fue ordenado atar una piedra al libro y arrojarlo al Éufrates, como señal y preparación de que Babilonia se hundirá. De aquí que las acciones simbólicas influyen sobre la realidad.

El autor de Jayei Adam (Klal 139:6) cita al Ramban y explica de esta forma los *Simanim*; igualmente lo hizo con anterioridad el Maharal en su libro Beer HaGolá (Beer 2 cap.7).

Según esta explicación, nuestras palabras fijan que la realidad sea positiva. Los *Simanim* no nos revelan qué hacer sino que crean la realidad. Realizar los *Simanim* provoca que, Di-s mediante, se den las cosas positivamente, como lo hemos hecho en los *Simanim*. En palabras del Maharal: “es una preparación para que el decreto sea positivo”.

Esto exige una aclaración. ¿Cómo una acción simbólica puede determinar lo que ocurrirá en los hechos?

Al comer los *Simanim* y recitar las plegarias correspondientes, estamos transmitiendo a todos al comenzar un nuevo año, que debemos reflexionar sobre cosas positivas, observar y visualizar al mundo de forma positiva. Ver al año como bueno y dulce, vernos a todos nosotros llenos de *Mitzvot* como la granada. Ver a *Hashem* perdonando nuestras trasgresiones.

Quien observa positivamente, sabe actuar positivamente. Quien observa lo bueno, transforma la realidad en buena, transforma su visión en buena. *Hashem* se encuentra en lo bueno. (Rambam, Moré Nevujim 3:10). Por ello debemos actuar con una buena visión y en forma positiva, no solamente en lo referente a los *Simanim*, sino también en cada acción que realizamos.

Comenzando el año, nosotros debemos acostumbrarnos y acostumbrar a toda la familia, a observar lo bueno y hacemos *Tefilá* para que de ese modo, logremos iluminar lo bueno que hay en el mundo. Que esa visión traiga lo bueno al mundo, traiga la presencia de la *Shejiná* que se encuentra en los lugares buenos, y nos lleve a estar más cercanos a *Hashem* y el uno al otro.

Que *Hashem* escuche nuestras plegarias y transforme nuestro “buen ojo” en una buena realidad, repleta de *Berajá* y alegría.

¡Que seamos todos inscriptos en el libro de la buena vida, Amén!

Profundizando en los Simanim

Rav Ramy Avigdor

Al acercarse las altas fiestas y con ellas la esperanza inherente que acompaña el inicio de un nuevo año. Nuestros corazones se llenan de emoción, de alegría. En nuestros hogares sentimos un ambiente especial, hay algo diferente en el aire. “El Rey está en el campo”.

Di-s, el Rey de los reyes baja de su morada celestial y está más cerca de nosotros, el que quiera puede sentirlo. Con la puesta del sol, la última del año, venimos al rezo, nos emocionamos con las nostálgicas melodías. Con la misma elevación comenzamos la cena festiva de Rosh Hashana, un ritual lleno de simbolismos.

Dulce y amargo en la mesa de Rosh Hashana

Tanto cuando comemos los dátiles como la tortilla de puerro expresamos pedidos aparentemente idénticos. Con los dátiles proferimos: “Sheitamú oivenu... (que se extingan nuestros enemigos)” y con el puerro decimos: “Sheikaretú oivenu... (que se exterminen nuestros enemigos)”. ¿Para qué dos Simanim que expresan la misma petición? Obviamente existe una diferencia, sutil pero decisiva entre ellos.

La fuente de la petición de los dátiles está en el salmo 104: “Itamu jataim min haaretz ureshaim od einam (Que se terminen las iniquidades de la faz de la tierra y los perversos dejarán de existir)”.

Bruria, la esposa del famoso Rabi Meir baal hanes, interpretó este versículo de una manera fascinante. Rabi Meir vivía en una pésima vecindad, la Guemará en el tratado de Berajot, relata que sus vecinos le molestaban diariamente. Un día totalmente agotado por tanta maldad sin motivo, Rabi Meir dice a su esposa que va a rezar para que estos vecinos perversos mueran y con esto ya dejen

de pecar. Bruria le dijo que no se debe rezar por la muerte del pecador, sino que debemos pedir que el perverso deje su mal camino y regrese al sendero de la Torá, como está escrito “se terminarán las iniquidades...” y automáticamente los Reshaím, malvados, dejarán de existir, pues ya serán buenos.

Esto es lo que pedimos con los dátiles, el fin del mal y no de los malvados, es decir, que desaparezca la maldad de la faz de la tierra pues todos serán buenos.

Por otro lado, nuestra paciencia y tolerancia tiene un límite sin el cual la sociedad sucumbiría en un caos total generado por la impunidad. Hay un momento, cuando se agotan todas las posibilidades de educar y persuadir, que debemos luchar no solo contra el mal, sino que debemos apartar y castigar al malvado. Esto es lo que representa el Karti (puerro), o sea, la exclusión de los perversos “incurables” que no quieren volver al sendero del bien e insisten en perjudicar y maltratar al pueblo de Israel.

Curiosamente, este mensaje se expresa no solo en palabras, los dátiles y el puerro tiene un secreto todavía más profundo para revelarnos. En la Torá los dátiles son llamados “miel”. En Rosh Hashana aprendemos cual es nuestra arma secreta para extinguir el mal: la dulzura. Shlomo Hamelej, el más sabio de todos los hombres dijo: “Así como el rostro se refleja en el agua, el corazón del hombre se refleja en el de su semejante”. Esta es la lección de Bruria, rezar y actuar para el bien de los demás, ser agradable y dulce, manifestar nuestro amor incondicional por todo judío y con esto “del atroz saldrá la dulzura”. Este es el camino de la Torá, atar a cada judío con lazos de amor, hasta que deje sus malas acciones y revele el bien intrínseco que tiene en su interior.

Solo cuando el corazón del perverso ya está tan duro que la miel no lo puede ablandar, entonces recurrimos al Kartí, que con su forma representa el bastón de la justicia que golpea al villano. Pero, aunque inevitable, este método no nos agrada, el sabor del Karti es amargo, agrio.

Por eso comemos los dátiles antes de la tortilla de puerro, primero intentamos transformar el malvado en bueno acercándolo por medio

de la dulzura. Solo después, apelamos al bastón de la justicia, quedando con un mal sabor en la boca, por haber llegado a esta situación en que tenemos que apartar, por no haber logrado acercar.

Que por el mérito de ser dulces el uno con el otro, Di-s nos decrete un año bueno y dulce, Amén.

El secreto del Rimón (Granada)

Desde mi niñez, el Siman (señal) que más me fascina es la granada, que con su color rojo vivo y su sabor agri dulce nos hace vivir un momento casi exclusivo de Rosh Hashana. Todos sabemos que comemos granada en Rosh Hashana pues esta fruta tiene 613 granos, tal cual es el número de Mitzvot que hay en la Tora, ¿cierto? Pues discúlpeme si los desilusiono, pero mis cuentas empíricas desde niño nunca llegaron ni cerca de 400 semillas!

Analicemos el texto del *Yehi Ratzon* de la granada: “*Sea Tu voluntad, Hashem, Di-s nuestro y Di-s de nuestros padres, que estemos repletos de preceptos como granadas*”. En un nivel superficial uno puede interpretar que de la misma forma que la granada tiene muchas semillas, deseamos ser meritorios de hacer muchas Mitzvot. Esta interpretación, aunque bonita, no me parece correcta, ya que en los Midrashim y en el Talmud la granada es símbolo del judío más descuidado de cumplir Mitzvot. Así dicen nuestros sabios: “Incluso el más vacío de ellos, está lleno de Mitzvot como la granada”. ¿Esto es lo que pedimos en Rosh Hashana, que cumplamos los preceptos divinos de una forma mínima, como los más vacíos?

Permítanme sugerir una explicación más profunda, que con la ayuda de Di-s echará una nueva luz al mito de las 613 semillas. Sabemos que es imposible para cualquier judío, por más Tzadik que sea, cumplir todas las 613 Mitzvot, pues en ellas hay preceptos específicos a los Cohanim, específicos a las mujeres, etc. Solamente en el cómputo general, o sea, si consideramos a todo el pueblo como una única entidad, es que podemos llegar a las 613 Mitzvot. ¿Alguien ya intentó pelar una granada, para sacarle las semillas? El que lo intente se va a dar cuenta de algo muy curioso. Es muy difícil separar las semillas de la granada, es una verdadera lucha, parece que los granos no quieren, por ningún motivo, apartarse los unos de los otros y todos de la propia granada. Las semillas de la granada hacen de todo para quedarse unidas a su semejante y a su origen.

Esto es lo que pedimos en Rosh Hashana, que cumplamos las 613 Mitzvot como la granada, es decir, con unión y hermandad entre nosotros, para que no seamos considerados meras semillas sueltas, sino que una sola entidad. Esta es la única forma de llegar a la plenitud del cumplimiento de la Torá. Mientras estemos divididos en grupos y subgrupos, nunca lograremos hacerlo. Al mismo tiempo pedimos que todos nosotros, unidos, nos apeguemos a nuestro origen, a nuestras tradiciones y valores milenarios. No estamos mintiendo a nuestro niños, la granada realmente puede tener 613 granos, pero solo con la condición de que cada uno aporte el suyo, que sepamos respetarnos y amarnos, que seamos un solo pueblo atado fuertemente a la Tora!

Que Di-s bendiga a todo el pueblo de Israel con la unión, el amor al prójimo, a Di-s y a Su Torá, y que seamos todos inscritos en el libro de la vida, Amén.

El misterio de la manzana

Manzana con Miel: ¿Por qué manzana? Todos sabemos que la manzana que se come en Rosh Hashaná cocida con azúcar o sumergida en miel, representa nuestro deseo de ser merecedores de un año dulce, lleno de felicidad. Hay quien dice que pedimos, también, que seamos nosotros mismos dulces el uno con el otro. Sin embargo, esto explica solo la miel y no contesta ¿por qué justamente una manzana y no otra fruta?

No se equivoquen al relacionar la manzana con el pecado de Adam, este concepto no es judío. Existen cuatro opiniones en el judaísmo sobre cual fue el “fruto del pecado”, ninguna incluye la manzana. Las posibilidades son: Uva, higo, trigo o Etrog.

En un primer nivel, encontramos que en Shir Hashirim, el cantar de los cantares, Am Israel es comparado a las manzanas “ke tapuaj beatzei hayaar” es decir, como un manzano entre los árboles del bosque, así es Israel entre las naciones. La manzana es la fruta que representa a todo el pueblo judío, así que al elegirla extendemos nuestros deseos de un año dulce para todo Am Israel.

En un nivel más profundo, debemos comprender, por qué Am Israel se compara al manzano. El Talmud (Shabat 88a) afirma que de la misma forma que en el manzano, primero brotan los frutos y luego las hojas, Am Israel anticipó “Naasé”, la acción de cumplir las Mitzvot al “Nishmá” el entendimiento e interiorización del concepto profundo de las mismas.

Esta analogía es muy profunda y bonita. La razón de existir de un árbol, es sacar buenos frutos, mientras que las hojas dan el “aire” necesario para este fin. El uno no viene en lugar del otro, sin las hojas el árbol no puede alcanzar su máximo potencial, pero sin frutos ¿para qué

sirve el árbol? Así que Am Israel anticipó la acción, pero no a costes de un estudio que lleve a un entendimiento profundo. Anticipar, en este contexto, significa priorizar, saber distinguir entre la meta y la manera de alcanzarla. Así, la acción, las Mitzvot son nuestra razón de existir y el entendimiento de la filosofía que está detrás de ellas, es el “aire” que nos impulsa a seguir sacando frutos.

Podemos decir que un año bueno es aquél en el que logramos cumplir nuestras metas sin mayores dificultades, disfrutando del quehacer diario. Mayor placer sentimos cuando logramos, más allá de nuestra ocupación en el diario vivir, concretar nuestros valores, expresar nuestros ideales en la vida cotidiana. Las Mitzvot, que son la puesta en práctica de los valores del judaísmo, deben de ser el principal objetivo de cada uno de nuestros días. Lograr vivir una vida de Mitzvot, en el sentido más amplio de la palabra, nos hace sentir realizados, lo que nos llena de placer, dulzura y alegría.

Esto es el sentido más profundo de la manzana con miel. Pedimos a Di-s que Am Israel en su totalidad logre vivir una vida repleta de acciones positivas, que sintamos todos la dulzura de una vida de valores.

Centro Kehila

La vida moderna presenta al judaísmo un nuevo desafío. ¿Cómo podemos preservar, cultivar y transmitir nuestros valores y cultura judía para las generaciones futuras? ¿Qué debemos hacer para fomentar la práctica del judaísmo?

Al confrontarse con estas preguntas el judaísmo encontró una sola respuesta: ¡La Educación!

El principal objetivo del Centro Kehila es proveer a las distintas comunidades, colegios e instituciones judías de Iberoamérica con materiales, actividades y asesoramiento, que les permitan difundir el judaísmo, enseñando como sus eternos y elevados valores se manifiestan en la práctica de sus preceptos. Transmitir de forma estimulante valores, conocimientos y principalmente la alegría de ser judíos.

Centro Kehila se ha volcado a la tarea de generar un programa de estudios judaicos de alta calidad, que abarque las temáticas más relevantes para la vida del joven alumno, partiendo de lo que piensa y siente, para luego llegar a las fuentes tradicionales desde una posición de relevancia, para poder descubrir así, su profundidad, su lógica y su belleza.

Para ello, el equipo de Centro Kehila, desarrolla la más avanzada tecnología (Smart Class), brindando a los docentes una poderosa herramienta para poder transmitir, de una forma atractiva y efectiva, los eternos valores del judaísmo.

El Centro Kehila es parte integral del Halacha Education Center y funciona como un organismo de asesoría y difusión para el enriquecimiento de la vida comunitaria y la revitalización de las comunidades judías de Iberoamérica.

Visión, ideología y un fuerte sentimiento de responsabilidad hacia el pueblo de Israel y su destino son las piedras fundamentales sobre las cuales el Centro Kehila está construido.

